

POSUDEK

oponenta na magisterskou práci

Jméno a příjmení: Lucie Fialová

Téma práce: Práce s chybou

Autorka, Lucie Fialová, se ve své magisterské práci zaměřila na fenomén chyby v učebním procesu a na analýzu didaktických možností využití této běžné školní situace. Ačkoli se jedná o téma, jemuž je věnován relativní dostatek teoretického zájmu, ve školní praxi se často setkáváme s rezignací či dokonce s ignorováním aktualizovaných poznatků z této vědní oblasti. Podobná osobní zkušenost také autorku inspirovala ke zvolení příslušného tématu.

Magisterská práce je koncipována do tří částí. V teoretickém oddíle autorka prezentuje relevantní a u nás poměrně málo známé teorie (vedle koncepce V. Kuliče uvádí postoje francouzských autorů – D. Descompse aj. P. Astolfiho). Empirická část obsahuje kvantitativní výzkum, v němž se autorka zaměřila na zjišťování příslušných postojů a zkušeností žáků 8. a 9. ročníku i jejich pedagogů se školními situacemi, v nichž dochází k chybování. V poslední části předkládá zevrubnou analýzu možností práce s chybou včetně modelových učebních situací a konkrétních příkladů.

Předložená magisterská práce je zpracována poměrně zdařile po stránce obsahové i formální. Struktura práce je vhodně stanovena, autorka při jejím zpracování prokázala značnou tvořivost, pedagogický a psychologický cit i dostatečný vhled do problematiky, k němuž využila prostudovanou, převážně zahraniční literaturu, ale také velké množství vlastních praktických zkušeností, získaných v českých, francouzských a anglických školách. Text práce je psán čtivě a má poměrně dobrou úroveň i po stránce gramatické a stylistické.

V teoretickém oddíle autorka prezentuje teoretická východiska zvolených autorů a s patřičnou invencí připojuje k jejich vzájemné konfrontaci i vlastní úsudek. V textu upozorňuje na opomíjení pozitivního aspektu chybování v procesu poznávání. Minimální množství prostudované literatury autorka zčásti kompenzuje jejím poměrně dobrým výběrem i výše uvedenými bohatými zkušenostmi z praxe. Za stěžejní však lze považovat oba následující prakticky orientované oddíly. V rámci výzkumné části autorka zkonstruovala dotazníky, určené žákům 8. a 9. ročníku (N=88) a jejich pedagogům (N=18). Formulovala šest hypotéz, s nimiž porovnála získaná a výstižně interpretovaná data. K jejich zpracování dále využila statistickou metodu X^2 , jejíž pomocí vyhodnotila rozdíly mezi předposledním a posledním ročníkem ZŠ. Z kvantitativních nálezů i z volných výpovědí probandů autorka získává poměrně zajímavé pedagogické i psychologické poznatky. Za podobně zdařilou lze považovat také poslední část, v níž autorka výše uvedené vědomosti aplikovala na konkrétní učební situace.

Drobnou výtku lze směřovat také k obsahu závěru práce, v němž teprve autorka z neznámého důvodu uvádí Astolfiho typologii chyb. Není rovněž zcela jasný bod č. 2 (integrovat hodnocení žáka v jeho procesu učení), uváděný jako návrh řešení situace chybného porozumění zadání úlohy (s. 59).

Předložená magisterská práce je zpracována s nadprůměrnou tvořivostí a přináší užitečné poznatky o situaci v současné škole. Vzhledem k tomu, že uvedené výtky nemají závažný charakter, navrhuje oponentka hodnocení známkou:

„velmi dobře“.

Mgr. Pavlína Janošová, Ph.D.

